

Att leva som en gudinna

Kathy Jones kallar sig för prästinna av Avalon. I sommar arrangerar hon den 18:e gudinnekonferensen i Glastonbury, där hon också har varit med och skapat det första formellt registrerade brittiska gudinnetemplet någonsin. Kathy Jones berättar under den första svenska gudinnekonferensen om sitt arbete med det hon kallar "Motherworld", att hylla de kvinnliga energierna framför patriarkatet som vi alla tycks vara fångna i.

Text och foto Sofie Widmark Bild Shutterstock

Ett femtiotal kvinnor och ett fåtal män sitter på den kalla marken, eller på en medhavd stol, i det stora tältet på gudinnekonferensen i Söderhamn. Kathy Jones är helt klädd i lila och sitter framför altaret och leder en ceremoni till ljudet av det smattrande regnet på tältduken. Hon blandar jord från Glastonbury och andra gudinnekonferenser med jord från denna plats i Hälsingland. Hon gör samma sak med vatten och eld.

- 2004 blandades sex olika eldslagor från olika delar av världen. Det är en flamma av världens alla gudinnor, säger Kathy samtidigt som hon blandar den flamman med en flamma från elden som tänts vid invigningsceremonien.

Hon berättar om sitt arbete med det hon kallar Motherworld.

- Tänk om hon var i centrum av världen istället för han, säger Kathy och vill få sin publik att fundera. Vad skulle hända om vi ändrade värderingar i samhället?

Hon understryker samtidigt att hon inte vill byta ut patriarkatet som vi alla är fostrade i till ett matriarkat, men att det feminina borde värderas högre för att vi alla ska må bättre och slippa leva med krig och dödande i vår vardag.

KATHY HAR ALLTID varit en sökare och utforskade som ung de flesta spirituella vägar som fanns tillgängliga, i kombination med olika religiösa traditioner. Hon kom fram till att allt utspelade sig ur ett maskulint perspektiv, och hon hade därför svårt att identifiera sig med något av det. När hon upptäckte feminismen och deltog i några stora fredsmöten på 1970-

talet kom hon i kontakt med det kvinnliga kollektivet och deras protest mot männens våldsamma värld. Det blev en vändpunkt. Kathy började omarbota mytologiska gudaberättelser till nutida historier och kom så i kontakt med olika gudinnor runt om i världen.

- Allt var berättat ur männens perspektiv, jag försökte hitta berättelsen som den skulle ha berättats av en kvinna. Det kändes som att gudinnorna kom till liv varje gång vi uppträdde.

Kathy lärde sig mycket om gudinnor genom dramerna hon skrev och ställde sig snart frågan varför det inte fanns några kända brittiska gudinnor. Hon började forska i ämnet, och när hon hittat namnen på inte mindre än 400 olika gudinnor skrev hon boken "The goddesses in Glastonbury".

MIKE JONES SÅG henne uppträda och insåg snart att hon var prästinnan han önskat sig i sin dagbok. De blev snabbt ett par och reste runt till olika heliga platser i världen och delade intresset för den gudinnliga energin. Att de bär samma efternamn är kanske en tillfällighet, för gifta är de inte.

I början av 1990-talet började en idé slå rot inom Kathy. Att starta en gudinnekonferens. 1996 blev den verklighet i Glastonbury, som är en liten stad i sydvästra England. Succén lät inte vänta på sig och det blev en årligen återkommande kulturell, känslomässig och intellektuell fest som samlar likasinnade än idag.

- Efter några år kände vi att vi behövde riktiga ceremonier. För det behövdes prästinnor. Jag hade studerat gudinnor i 20 år och hade en hel del erfarenhet och mycket kunskap. Trots det tog det flera år innan jag insåg att det här kan jag göra!

Någon föreslog en ettårig utbildning och

1999 initierades den första kullen av 30 kvinnor som prästinnor av Avalon! Det är en titel som man inte kan ta för lätt på.

THE LADY OF AVALON är kärlekens gudinna och står för healing, medkänsla och transformation. Hennes färg är lila i olika nyanser och hon kommer från Avalon, som är den andliga, mytologiska motsvarigheten till Glastonbury. Hon tar oss till platser vi helst vill undvika, där vi har våra sår i själen, säger Kathy.

- Det är en utmaning att kalla sig för prästinna av Avalon. Kathy insåg snart att en ettårig utbildning var på tok för kort för att hinna lära sig något, så utbildningen blev istället treårig.

- Men även tre år är fortfarande bara en början på en lång resa, säger Kathy som själv utövar sitt prästineskap bland annat genom att besöka olika länder och vägleda människor att utföra så kallade känslomässiga regressionser. Där går man tillbaka till sin barndom, och även till tidigare liv, för att hela sår som man har ådragit sig och påverkas av i sitt dagliga liv.

- De flesta utsätts för lidande i den här världen. Vi behöver helas så att vi kan leva utan rädsla. Den här processen är lätt att leda och kan göras i stora grupper, och den är väldigt effektiv. Om man ska kunna gå vidare i sin andliga utveckling behöver man bli av med det som hindrar en. Det som inte är ens sanna jag.

UNDER DEN SVENSKA gudinnekonferensen leder Kathy just en sådan workshop, där den stora gruppen kvinnor och några män leds i meditation bakåt i tiden. Alla vilar på liggunderlag, med en filt över sig. Vi får inte ha för mycket kläder på oss, trots kylan och fukten i tältet, eftersom Kathy bedyrar att vi snart kommer att svettas. ▶

*” Jag försökte
hitta berättelsen
som den skulle
ha berättats av
en kvinna.”*

- Och om ni inte uttrycker er ordentligt kommer ni att få huvudvärk. Låt skriken komma ut ur systemet, så kommer ni att må mycket bättre sen, jag lovar.

Med de instruktionerna leder Kathy oss ner i mörkret via en korridor med många dörrar, tillbaka till platser med lagrade känslominnen som vi inte vet att vi behöver bli av med, i alla fall inte på ett medvetet plan. Först besöker vi oss själva bara en vecka tillbaka i tiden. Sedan ett år, därefter vid några tillfällen i barndomen. Jag vet inte hur det går till, men hon lyckas leda mig till en situation jag inte trodde jag mindes, men som jag förstår har påverkat mig starkt.

ATT ALLA VRÅLAR, sparkar och slår ut sin egen smärta runt omkring en störs man inte av utan i den trygga ljudkulissen av alla andras ljud vågar man faktiskt släppa ut allt det där man inte visste att man påverkas negativt av. Och snart sparkar jag mycket riktigt av mig filten, drar ner dragkedjan i jackan och låter kroppen jobba ut det som suttit fast så länge. Just att man blir av med det fysiskt, låter fötterna sparka i marken, armarna fäktas som de vill och huvudet rulla av och an hjälper verkligen till. Och skriken. De som till en början var återhållna eller fega, stiger snart i styrka i hela gruppen. Rösterna blir djuriska. Uråldriga. Gruppens dynamik hjälper till att bygga upp en stark energi. Man är inte ensam, trots att alla har sin alldeles egen upplevelse. Det är en trygghet att min storasyster ligger alldeles intill, men också märkligt. Vi har aldrig upplevt något liknande tillsammans.

Kathy guidar oss vidare, hon finns där som en trygg röst hela tiden. Att jag skulle lyckas känna hur det var att vara ofödd i min mammas mage, och även framkalla de känslor jag hade där trodde jag aldrig. Jag fick också många svar i det tidigare liv jag sedan landade i. När Kathy lett oss tillbaka genom korridoren och ut i nutiden igen upptäckte jag att jag var genomsnittlig, tovig i håret och kände det som om jag hade sprungit en mil. Lite hes var jag också. Allt kändes lite lättare i sinnet. Jag vände mig åt sidan och såg in i min systems ögon och förstod att hon hade upplevt något liknande. Att vi hade skalat av några lager till av sådant vi inte längre behöver. Sådant som faktiskt hindrar oss från att vara de vi egentligen är innerst inne.

KATHY HAR SKRIVIT flera böcker och också varit med och startat det första formellt registrerade gudinnetempel i Storbritannien.

- Det var runt millennieskiftet vi kände att vi behövde träffas mer än en gång per år. Det räckte inte längre med bara gudinnekonferensen. I samma veva besökte Mike och jag bland annat Olympus och Demeters gamla tempel. Och allt var ju i ruiner! Det kändes bedrövligt att det inte finns några levande platser för gudinnedyrkan.

Gudinnekonferens: Kathy leder deltagarna bakåt i tiden genom meditation.

När Kathy lett oss tillbaka genom korridoren och ut i nutiden igen upptäckte jag att jag var genomsnittlig, tovig i håret och kände det som om jag hade sprungit en mil.

Kathy reste hem och ville engagera fler i sin dröm om ett levande tempel i Glastonbury. 2002 stod det klart och är idag öppet för allmänheten varje dag. Där hålls numera årligen ett flertal olika prästinneutbildningar, healingkurser, fullmåneceremonier, kurser i örtlära och en hel del annat.

Kathy uppmanar sina prästinnor från andra länder att åka hem och göra samma sak som hon gör, för att sprida kunskapen om våra gudinnor. Idag finns gudinnekonferenser i bland annat Sverige, Holland, Argentina, Spanien och USA. Kathy brukar försöka vara med och stötta dem på plats, speciellt första gången den arrangeras någonstans. ☺

Plus mer

goddessstemple.co.uk
kathyjones.co.uk
goddessconference.com
Kathys senaste bok:

"Priestess of Avalon, Priestess of the Goddess – A renewed spiritual path for the 21st century" (Ariadne publications, 2006).

